

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקלח

ערב שבת קודש פ' נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיללי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושתיים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"י שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח מהרה יגלה אכי"ר

לזכות

החילל ב"יצבאות השם" שלום צבי שיי
ליום הולדתו השלישי לאו"ש"יט, ביום ג' סיון
ולתקופתו ביום ד' סיון, ה' תהא שנת עשירות וברכות

ולזכות

אחיו החילל ב"יצבאות השם" אריאל יהודה שיי
ליום הולדתו הראשון לאו"ש"יט, ביום ר"ח סיון,
ה' תהא שנת עשירות וברכות

ולזכות

אחיו החילל ב"יצבאות השם" זובער שיי
ולזכות הריהם

הרה"ח ר' אשר מנחם מענדל וזוגתו מרת רחל מנחה שיחיו ימיני
ולזכות זקניהם

הרה"ח ר' אמיטי וזוגתו מרת פייגא שרה שיחיו ימיני
מרת אסתר שיינדא תחי' לואיס

נדפס ע"י יודיהם

הרה"ח ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב
* * *

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ח ר' אלי' מיכל ב"ר מרדכי לייב ע"ה האפט
נפטר ביום י"ג סיון ה'תשל"ב

וזוגתו הרבנית מרת שרה איידלא בת ר' משה ע"ה האפט
נפטרה ביום כ"ף מ"ח ה'תשכ"א

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדם

הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי וזוגתו מרת דאבא שיחיו
ומשפחתם שיחיו לזין

לעילוי נשמת

ר' נתנאל ב"ר אפרים ע"ה נסים
נפטר ביום ט"ז סיון ה'תשס"ה
ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת דבורה תחי' נסים
לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י ילדיהם

ר' עמוס וזוגתו מרת רשא שיחיו נסים
ר' אפרים וזוגתו מרת מריטה שיחיו נסים
ר' דוד וזוגתו מרת אורה שיחיו בורק

* * *

לעילוי נשמת

ידידע הרה"ח ר' יוסף יצחק ע"ה איידעלמאן
בן - יבלחטי"א - הרה"ח הרה"ח ר' שלום
וזוגתו מרת גיטל שיחיו

נפטר בדמי ימיו, בן מ"ו שנה, ביום ועשיק י"ג סיון ה'תשס"ו
ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י יודיו

הרה"ח ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו
שגלוב

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולענין ר' יוסף אר' לייב ב"ר משה באר וז"ל מרת חשא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולענין ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולענין יוסף ב"ר אר' ע"ה
ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

ואומר להם הקב"ה בני אל תתיראו / משיחת שי"פ נשא. י"ב סיון התנשא

8 זמן הגאולה

מה עושים בגלות?! / פ' השבוע באור הגאולה

11 וילחום מלחמת ה' - וינצח

השלום צריך להיות גם עבור הצד השני / שיחות בעניי שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

טאן און אויספירן דעם רבינס עליחות! / צילום מהגהה על שיחת ב' דחה"ש הישי"ח

לייך לעמוד ב' איינער האט מיר געטריבען אין א בריף אז זינס דער התלקות, איז ע' ווייניג און אמאל ווען ער איז / ווייניג ער. איינער דארף האפן זיין ווייניג? ווייניג ער איז און אויספירן דעם רבי'נס סליחות, זיי לייענען און זייער גוט. ווייניג ער איז און אויספירן דעם רבי'נס סליחות, זיי לייענען און זייער גוט. ווייניג ער איז און אויספירן דעם רבי'נס סליחות, זיי לייענען און זייער גוט.

קייט צו ישיבת קדיש, וועט דאס זיין זכרנו. ווייניג ער איז און אויספירן דעם רבי'נס סליחות, זיי לייענען און זייער גוט. ווייניג ער איז און אויספירן דעם רבי'נס סליחות, זיי לייענען און זייער גוט. ווייניג ער איז און אויספירן דעם רבי'נס סליחות, זיי לייענען און זייער גוט.

מוקדש לעילוי נשמת הרה"צ הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג י"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת י"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה נדבת בנס - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת"ה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו וילדיהם: עדן שרה ושהם מרדכי שיחיו ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי' ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי' ולזכות צבי בן חי' רחל שי'

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

טאן און אויספירן דעם רבי'נס שליחות!

לפנינו צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת יום ב' דחג השבועות ה'שי"ת בענין מילוי השליחות של הרבי (נדפס בשיחות קודש ה'שי"ת (הוצאת תשנ"ח) ע' 77)

פענוח הצילום (התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק באו בהדגשה):

איינער האָט מיר געשריבן אין אַ בריוו אַז זינט דער הסתלקות, איז ער זייער צובראָכען און אַמאָל ווען ער איז אַליין וויינט ער.

וואָס האָט ער אָבער אויפגעטאָן מיט זיין וויינען? האָט דאָס דער רבי געמיינט און געבעטן ביי אים וויינען? קרוב לודאי אַז וויינענדיג טוט ער ניט און, סיידן דעם ענין פון מרז"ל כל המוריד דמעות על אדם כשר (ועל אחת כמה וכמה בנידון דידן) הקב"ה סופרן ומניחן בבית גנזיו³. מען דאַרף טאָן און אויספירן דעם רבי'נס שליחות, און ווי דער רבי זאָגט אין דער שיחה "אויף וואָס וואָרט מען, מען איז דאָך מעכב די גאולה, עס איז שוין ערב שבת נאָך חצות".

במילא איז דורך העדר העבודה איז ער ח"ו מעכב די גאולה, ער איז מעכב דעם אויבערשטן, ער איז מעכב דער רבי'ן און דורך דעם וועלן אידן בלייבן נאָך אַ רגע אין גלות. הערה 3: שבת קה, ב. ועיי"ש בחדא"ג מהרש"א.

המשך היומן מעמוד 7:

אח"כ חילק לכמה שהגיעו ברגע האחרון. כשסיים כיסה את הכוס בתחתית, ואחזה ביד ימינו הק', ביד שמאלו הק' אחז את הסידור, והחל לנגן "כי בשמחה" כשהוא מעודד את השירה בידיו הק'. החלוקה הסתיימה בשעה 12:10.

מספר דוקת לאחר-מכן יצא כ"ק אדמו"ר שליטא לקידוש לבנה. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר "שלום עליכם" להרה"ר ר' מאיר הארליג שי', להמזכיר הרב יהודה לייב גרונר שי', ולהרה"ר ר' יהודה מיכאל צירקינד שי'. לבסוף נענע כ"ק אדמו"ר שליט"א את הציציות ג"פ, הכריז "א גוטן וואך, א גוטן חודש" ופנה לחדרו הק', כשהוא מעודד בחזקה את השירה.

הקהל שנכח ב-770 הוסיף לרקוד ולהתוועד שעות ארוכות, בשל הגילויים הנפלאים שזכינו להם ביום זה, שבודאי - ע"פ הרגשת הנוכחים - מהווים הכנה להגילויים של הגאולה האמיתית והשלימה.

ואומר להם הקב"ה בני אל תתיראו

ע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים, דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה • מתחיל מה"נכלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. . . הגיע זמן גאולתכם" • מאז עומדים כבר "כשעה שמלך המשיח בא. . . ומשמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם" • משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון ה'תנש"א - מוגה

א. ובכל זה ניתוסף עליו מיוחד והדגשה מיוחדת בשבת שלאחרי מ"ת, שבת פרשת נשא, בשנה זו:

ובהקדים המדובר כמ"פ שע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים (נוסף על ההודעה הכללית בזמן הגמרא ש"כלו כל הקיצין¹), דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, כפי שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - בקשר ובשייכות להכרזתו הידועה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"² - שבימיו (לפני

וענין זה מודגש ביותר וביותר בשנה זו -

(3) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(4) ראה "היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.

(5) ע"ז ה, רע"ב.

(6) תבוא כט, ג.

(1) סנהדרין צז, ב.

(2) "קול קורא" בהקריאה והקדושה דשנת תש"א-ג (אג"ק שלו ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך). ועוד.

שנת ה'תנשא, שסימנה מרומז בפסוק⁷ **"תנשא מלכותו"** (דקאי על דוד ושלמה⁸, שמלך המשיח הוא מזרעם⁹) בכל העולם כולו, והר"ת שלה **"הי' תהי' שנת אראנו נפלאות"**, **"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"**¹⁰ – מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם **נתקיימו** דברי הילקוט שמעוני¹¹: **"שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשית לא עשית לא בשבילכם. הגיע זמן גאולתכם"**, ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר **"בשעה שמלך המשיח בא (הנה זה בא)"**.. ומשמיע להם לישראל ואומר עונים הגיע זמן גאולתכם".

ובפרט בעמדנו בזמן מ"ת וימי התשלומין שלו, כדאיתא בספרים¹² בהרמז במארז¹³ **"הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם"**, **"שעצרת"**. הוא זמן המוכשר לעת רצון להתפלל לקרב קץ הגאולה.. דבעינן לשון אם תבעינן בעו, והוא לשון תפלה ובקשה, **נמי לכם** גימטריא¹⁴ **קץ**, היינו, שאז זמן המוכשר להתפלל שיתקרב קץ הגאולה", **"קץ הימים"** וקץ הימין¹⁵, ובעמדנו בשבת **שלאחרי ה"קץ"** דעצרת, שבת פרשת נשא, **"נשא" (ר"ת שנת**

(7) בלק כד, ז.

(8) פרש"י עה"פ.

(9) סהמ"צ להרמב"ם מל"ת שסב. פיה"מ ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

(10) מיכה ז, טו.

(11) ישע"י רמז תצט.

(12) ספר מאמר מרדכי עמ"ס פסחים להרה"צ כו' הר"ר מרדכי מנדבורנא (סיגטע, תר"ס).

(13) פסחים סח, ב.

(14) א' מאופני הלימוד בתורה, כפי שמצינו בדני נזירות **שבפרשתנו** ש"סתם נזירות ל' יום.. אמר קרא קדוש יהי, יהי' **בגימטריא** תלתין הוי' (נזיר ה, א).

אראנו נפלאות) שב"תנשא" – ה"ז הזמן הכי מוכשר להחידוש ד"תורה חדשה מאתי תצא", ו"השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה" – לא רק בלשון עתיד אלא בלשון הווה, ועד שברגע שלאח"ז נעשה כבר בלשון עבר, כיון ש"הנה זה בא", וכבר בא.

[והדגשה יתירה בענין זה – בעריכת התוועדות¹⁶ מיוחדת (שלא ע"ד הרגיל) דכו"כ מישראל בזמן "רעוא דרעוין", השייך ביותר לגאולה האמיתית והשלימה¹⁷ (כנ"ל סי"ב"17), ובאופן של סעודה ממש, ובברכת המזון¹⁸ (אפילו על אכילה שאין בה שיעור שביעה¹⁹)

(15) ראה אוה"ת ר"פ מקץ. וש"נ.

(16) כידוע ה"פתקא אשר משמי שמיא נחיתא" בגודל מעלתה של התוועדות חסידיית, שבכחה לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל שרם של ישראל (אג"ק אדמו"ר מהורי"צ ח"ג ע' תיג).

(17) ולהעיר מהשייכות למזמור צדי"ק בתהלים (המזמור דשנה זו), שסימו וחותרו "ויהי נועם גו' ומעשה ידיו כוננהו" (שתוכנו השראת השכינה במשכן, ועד לתכלית השלימות שבזה בביהמ"ק השלישי - ש"נועם" הו"ע התענוג (רעוא דרעוין), שאין למעלה ממנו, ונמשך וחודר עד למטה ב"מעשה ידיו".

[17*] **הערת המו"ל**: בסה"ש תנשא"א ח"ב ע' 4-593]

(18) לאחר הקדמת ניגוני רבותינו נשיאינו (נשיאי תורת החסידות שעל ידי הפצתה חוצה קא אתי מר דא מלכא משיחא) – הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק*, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו** – תשעה*** ניגונים שבהם מסיימים קץ הגלות, ובאים לניגון העשירי, שירה העשירית דמלך המשיח.

(19) שעו"ז בברכת כהנים **שבפרשתנו** (ו, כו) **"ישא ה' פניו אליך"**, **"וכי לא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה" (ברכות כ, ב. וראה לקו"ת פרשתנו כו, סע"א ואילך).**

(* שבי' שמותיו - "צמח" ו"צדק" (בגימטריא מנחם מענדל) הם שמותיו של המלך המשיח.

(** שבי' שמותיו - "יוסף" ו"יצחק" – קשורים עם הגאולה. (***) ששת הניגונים של נשיאי חב"ד, מאדמו"ר הזקן עד אדמו"ר מהורי"צ, וניגון שלש תנועות (דהבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן) שנחשב לג' ניגונים (המו"ל).

ישנו החלק ביישום ההסכמים שבו מאבדים את הריבונות, כי הדבר עובר ונמצא עתה ברשותו של הצד שכנגד, וזהו כאשר מוסרים **שטח**, ובמיוחד כאשר מוסרים שטח שעל הגבול, כמדובר ריבוי פעמים הפס"ד בשו"ע... שזהו מזוית הראי' של ההלכה, ובנוסף לזה .. צריך לשאול את המומחה לעניני פיקוח נפש,

ועוד נוסף לזה המדובר פה, שבדרך הטבע, אין בידו לחזור מזה, שמסרו את החלק הכי גדול ממדבר סיני,

מסרו את אבו-רודס, שמשם באו מקורות הנפט עבור היישוב, שהדין בתורה הוא ש"אין סומכים על הנס", וע"פ דרכי הטבע צריך יהודי, וצריכים בקיבוץ של יהודים, להשתדל לדאוג לכל הצטרפויותיהם באופן ד"בכל מלאכתך אשר תעשה".... ועאכו"כ שלא צריך להרוס ולהחריב את מה ש"ברכך ה' אלקיך", הקב"ה נתן לו זה, ולאחמ"כ בא פב"פ וצוה – וכן עשו בפועל – למסור את זה בחזרה!

זהו דבר אשר בדרך הטבע אי-אפשר למשוך חזרה, זה לא "נייר" בלבד אשר למחרתו יתחרט מזה, אלא כבר נמצאים שם אלו שלא נותנים לגשת ומשתמשים בשטח זה ומקורות אלו לתכליתם ולמטרתם ולכוונתם הם.

אשר מכ"ז מובן שמה שקוראים לזה בשם **"הסכם השלום"** – הוא לא ענין של **"שלום"**, אלא זהו **"הסכם הנסיגה!"** מיום ליום **נסוגים** אחור!

(קטעים משיחת מוצאי ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

לזכות הרה"ת ר' **מנחם מענדל הלוי** זוג' מרת **נחמה פייגא** שיחיו וילדיהם: **שולמית** ובעלה הרה"ת **דוד הלוי** ובניהם: **נתן הלוי** ו**יוסף יצחק הלוי** שי' **לאבקובסקי** **מאיר שלמה הלוי**, **חנה שרה**, **לוי יצחק הלוי** ו**חווה מוסיא** שיחיו **שגלוב**

מוקדש לעילוי נשמת
הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל** ע"ה **קדנר**
נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א
יה"ר שתיכף ומיד יקוים היעוד **"הקיצו ורגנו שוכני עפר"** והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

הוא יותר חלש.

בנידון דידן:

העובדה היא, שצד אחד (המצרים) קיבל הכל, והצד השני (היהודים) לא קיבל כלום!
העובדה היא, שבמשך השנתיים שעברו מתחלת המשא-ומתן, צד אחד לא הפסיק
מלקבל, ומזמן לזמן נתנו "עוד קצת" ו"עוד קצת", והצד השני קיבל רק הבטחות בדיבור.

[. .] וישנם בזה שלשה שלבים: א) השלב של עולם הדיבור, ב) השלב במעשה שאפשר
לבטלו יותר מאוחר, ג) השלב במעשה שממנו אי-אפשר להתחרט.

ובכל שלבים אלו רואים שצד אחד מקבל הכל, והצד השני אינו מקבל כלום.

ובפרטיות יותר:

א) בענין השלום שבדיבור:

רואים בפועל (לא רק שאפשר לשער זאת מצד השקפת העולם, ע"פ "חקירה", אלא
רואים בפועל) שצד אחד (המצרים) מתנהג באופן ד"אומר ואינו עושה", "גוזר ואינו מקיים",
וכל הפרטים הכרוכים בזה שאין כאן המקום למנותם. ומזה מובן איך הוא מתנהג בדברים
שלא היתה בהם לא "אמירה" ולא "גזירה".

אפי' בהבטחות שבדיבור ג"כ לא ה' באופן ד"הולך ומוסיף", אלא ההיפך מזה – "הולך
ופוחת", אפי' בהבטחות התחילו (המצרים) לקמץ מה שיותר [זהו דבר הגלוי לכל, וכבר אינו
סוד].

במה מתבטא ההסכם בדיבור (שבא לאחרי כל סיבוב של המו"מ), שחתמו על נייר,
שמעצם "החתימה" כבר יודעים על ה"תוקף", "תוכן" ו"נצחיות" (ערך) ההסכם. וההוכחה
על זה היא מה"ניירות" גופא: כאשר משוים הנייר הראשון עם האחרון, ועם הנייר שיוצא
מחר או מחרתיים או מחר לאחר זמן – רואים שאין כל ממשות בהתחייבויות (הן שהוא
חתום ע"י אחד והן ע"י כמה), כי אין מסמך אחד דומה להשני, זהו הצד השווה שבכולם –
שתמיד נמצא בהם שינויים.

וכל זה למרות שכבר חתמו, ובמעמד עדים, ולאחמ"כ התנשקו, ואח"כ ערכו "באנקעט",
שמחה מפוארת, עד ש"ותבקע הארץ לקולם"... ועכ"ז לא מתביישים בזה: אותו החותם,
אותם התנאים ואותם נימוקים, ולמרות כל זה משנים פרט מסויים, משנים כלל, משנים
כמה פרטים, משנים כמה דברים כלליים...

ב) המעשה שאפשר לבטלו יותר מאוחר:

כשנופל לצד השני רעיון, ולמחרת בבוקר (או באותו יום בשעה מאוחרת יותר) הוא יכול
לבטל את המעשה שנעשה.

ואפי' מעשה זה שהצד שכנגד לכאורה עשה, והוא – מה שלשעה קלה פונה הצבא
ממקום פלוני, או שהכסף פונה למקום פלוני – כבר ראו בעבר, שאח"כ, כשעלתה לו מחשבה
אחרת, ובעיקר "תקוה" אחרת (או ליתר דיוק: איבד את תקותו), שיותר לא יכולים לקבל
בדרך אחרת – אזי ביטלו את המעשה.

ואח"כ ישנו חלק המעשה שממנו אי-אפשר לחזור:

על "כוס של ברכה"²⁰, שקשור עם הגאולה
האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כפי
שמצינו בגמרא²¹ בנוגע לכוס של ברכה בסיום
הסעודה דלעתיד לבוא²²: "נותנין²³ לו
לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר
להן איני מברך וכו', ואמר לו לדוד טול וברך,
ואמר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁴
כוס ישועות אשר ובשם ה' אקרא", "כסא²⁵
דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לוגא
מחזיק, שנאמר²⁶ כוסי רוי', בגימטריא הכי
הוי"²⁷].

ב. והמעשה הוא העיקר²⁸:

20) להעיר ש"יש אומרים שברמה"ז טעונה כוס
אפילו ביחיד" (שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס קפב),
ועאכו"כ בשלשה שמזמנים יחד, ועאכו"כ בעשרה
(ומעשרה ולמעלה אפילו אלף או ריבוא) שמזכירים
השם ("נברך אלקינו") בברכת הזימון (שם סקצ"ב
ס"ג).

21) ובפרט ע"פ מ"ש בזהר (ח"ב קצ** רע"א)
"אע"ג דנשים וקטנים פטורין מן המצוות בכוס דברכה
הכל חייבין, ובלבד דידעון למאן מברכין, ודא היא
ונהרו אליו כל הגוים" - כמ"ש לפנ"ז (קפט, סע"ב)
שהפסוק (ישעי' ב, ב) "והי' באחרית הימים נכון יהי'
הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל
הגוים" קאי על כוס של ברכה (וראה לקוטי לוי"צ
לז"ב ע' קלו ואילך).

22) ומעין דוגמא לזה בזמן הזה - סעודה שלישית
דשבת (ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך).

23) פסחים קיט, ב.

24) תהלים קטז, יג.

25) יומא עו, א.

26) תהלים כג, ה.

27) ובהמשך לזה (לאחרי תפלת ערבית, הבדלה
וחלוקת כוס של ברכה) - קידוש לבנה, "שהם עתידיים
להתחדש כמותה" (סנהדרין מב, א) בגאולה האמיתית
והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא; וסעודת מלוה מלכה
- "סעודתא דדוד מלכא משיחא" (סידור האריז"ל
במקומו. ועוד).

28) אבות פ"א מ"ז (בגימט' טוב) - שלומדים
בשבת זה.

(* "אבל מנהג העולם שלא לברך על הכוס כלל ביחיד, ונסון
מנהג זה ע"ד הגבלה" (שם).

(** אזלי י"ל איתות "קץ" - באחרית הימים".

כיון שיום השבת שלאחרי זמן מתן תורה,
פרשת נשא, דשנת אראנו נפלאות, הוא הזמן
הכי מוכשר ומסוגל להתגלות ד"תורה חדשה
מאתי תצא" - מובן שההוראה למעשה בפועל
שהזמן גרמא היא בהכנה (מעין ודוגמא
ומביאה בפועל ממש) לקיום היעוד "תורה
חדשה מאתי תצא".

ובפשטות - התחדשות והוספה בלימוד
התורה מתוך חיות ותענוג עד שמחדש
חידושים בתורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע
להפעולה על הזולת, "העמידו תלמידים
הרבה", כידוע ש"כל איש ישראל יכול לגלות
תעלומות חכמה ולחדש שכל חדש בתורה, הן
באגדות הן בנגלה הן בנסתר, כפי בחי' שורש
נשמתו, ומחוייב בדבר"²⁹, כולל ובמיוחד -
התחדשות והוספה בלימוד והפצת פנימיות
התורה שנתגלתה בתורת החסידות, מעין
ודוגמא ו"טעימה" מתורתו של משיח
("טועמי' חיים זכו"³⁰), שלכן עי"ז מזרזים
וממהרים ופועלים ביאת דוד מלכא משיחא³¹.

וכדאי ונכון ביותר שכאו"י יקבל על עצמו
שנוסף על אמירת פרקי אבות ("מילי
דחסידותא"³²) בכל שבת משבתות הקיץ,
יוסיף וילמד בעיון משנה אחת (לכל הפחות)
עם הפירושים דמפרשי המשנה, כל חד לפום
שיעורא דילי'.

ויה"ד שמהדיבור וקבלת החלטה טובה
בהנ"ל נבוא תיכף ומיד להתגלות ד"תורה
חדשה מאתי תצא", בגאולה האמיתית
והשלימה ע"י משיח צדקנו,

ו"משה (ש"קיבל תורה מסיני") ואהרן
(שדיליק המנורה בבית המקדש) עמהם",
והבעש"ט וכל רבותינו נשיאינו עד לכ"ק מו"ח

29) תניא אגה"ק סכ"ו (קמה, א).

30) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. וש"נ.

31) אגה"ק דהבעש"ט - כש"ט בתחילתו.

32) ראה ב"ק ל, א.

אדמו"ר עמהם³³, ביחד עם כל צדיקי ונשיאי ישראל וכל בני ישראל ("ועמך כולם צדיקים") בדורות שלפני-זה, ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"³⁴, ביחד עם כל בני ישראל שבדורנו זה, נשמות בגופים ללא הפסק בינתיים, וכולם יחדיו שומעים ה"תורה חדשה (ש)מאתי תצא", בארצנו הקדושה, בירושלים

(33) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחד - פסחים קיד, סע"ב.

(34) ישעיה' כו, יט.

(35) סיום וחזרתם פרשתנו.

בקשר עם התועדות מיוחדת ומפתיעה זו של כ"ק אד"ש מה"מ בש"פ נשא ה'תנש"א בשעת רעוא דרעוין, הבאנו קטעים מגליון "בית חיינו" מס' 90

בשעה 8:10 לערך (מס' דקות לפני השקיעה) הופיע, לפתע, כ"ק אדמו"ר שליט"א בפתח ביהמ"ד הגדול למטה, כשהוא אוחז ביד ימינו את סידורו וביד שמאלו ספל מים ומגבת, וצעד לעבר מזרח ביהכנ"ס. פני כ"ק אדמו"ר שליט"א היו רציניות ביותר.

מעט הבחורים שהיו באותה עת בביהמ"ד התאוששו במהרה מהתדהמה הראשונית, ומיהרו לצעוד בעקבות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א סמוך לארון הקודש, הניח את הספל על הבימה, וביקש קערה לנטילת-ידיים. הקערה הובאה מיד, והרבי שליט"א נטל את ידי ותיישב על כסאו (שהובא בינתיים).

בינתיים הוזעק המזכיר הריב"ק שי', והוא הגיע מיד כשבידו חלה שהביא עמו מהקומה העליונה. לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א למזכיר הריב"ק שי' שברצונו לעלות אל בימתו, כדי שהקהל יוכל לשמוע ולראות. הרבי שליט"א עלה לבימה, התיישב סמוך למדרגות כשפניו לכיוון צפון-מערב, לעבר הקהל, כשהוא מניח את סידורו על פינת מעקה המדרגות.

הקהל שהיה במקום כלל את התמימים ואנ"ש שהיו באותה עת בביהמ"ד הגדול והקטן ובאזור הסמוך ל-770 - כ-100 איש. הקהל מילא בעיקר את המקום שלפני ארון הקודש, לצפון הבימה, וכן את הבימה עצמה - במרחק מה ממקום ישיבת כ"ק אד"ש. ניתן היה למשש את הציפיה הדרוכה שאחזה בקהל לקראת העומד להתרחש אחרי כניסתו של הרבי שליט"א בצורה כה פתאומית.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה לנגן "בני היכלא", ואף שר בעצמו עם הציבור מתוך סידור הק'. כשהפסיקו את הנגינה שאל הרבי שליט"א את המזכיר הריב"ק שי' אם סיים הקהל את כל הנגינה, המזכיר ענה שלא, והרבי סימן שיסיימו את הנגינה.

לאחר-מכן פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת שיחה, שארכה כחצי שעה. בתוך השיחה הורה הרבי שליט"א "לנגן את ניוני רבותינו נשיאינו (ופירט את שמות כל הנשיאים) עד נשיא דורנו כ"ק מ"ח אדמו"ר, שעד אז כבר נצא ודאי מן הגלות" (ראה לעיל בהשיחה).

במשך השיחה התפשטה השמועה בשכונה, ומאות אנשים הגיעו מכל הכיוונים ל-770. מרגע לרגע הלך והתמלא ביהכנ"ס במהירות עצומה, כשכא"א מנסה להתקרב ככל יכולתו ל"מזרח", לזכות לראות ולשמוע ככל האפשר. במהירות נוצרו "פירמידות" מכל הכיוונים, והלחץ היה עצום...

השלום צריך להיות גם עבור הצד השני

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

כמדובר כמה פעמים, הבחינה לכל דבר היא ה"בכ"ן והמעשה שבדבר - וכפי שכל אחד מודה, עד שאפילו העולם מלשון העלם והסתר גם מודה, שהבחינה על רפואה (אם היא רפואה נכונה, או שחס-ושלום היא לא רפואה אלא להיפך) - היא, כשרואים את התוצאות בפועל: שזה שהוזקק לרפואה - הבריא,

ועל-דרך-זה בשאר ענינים, עד לרפואות הנפש - אשר זו (רפואת הנפש) היא התועלת והבחינה של 'מוסר' ו"חסידות", כפי שהסבירו רבותינו נשיאינו - שה"בכ"ן היא הבחינה אם הוא אכן למד - והאם זה לימד אותו - כדבעי, שה"בכ"ן היינו שהוא בירר את מידותיו הטבעיים, או שעכ"פ הולך הוא בכיוון זה וגם כבר נראה במעשה בפועל.

בחניה זו היא גם בענין ה"שלום" [כמדובר לעיל (בהתועדות) בענין "ונתתי שלום בארץ" הנאמר בתורה, שעתה מדברים על ענין ה"שלום" גם ה"דשות הרבים" שמחוץ לרשות התורה], שצריך להסתכל על פעולת ה"שלום" במעשה בפועל.

שישנם כאלו, שרחמנא ליצלן "מהם ומהמונם", שעורכים "שמחות" וחוגגים את כל הענינים שנעשו ע"פ ההסכם שקראו לו שם בעלמא דשיקרא - "הסכם השלום", וגם משתדלים שכל אלו שמסביב יחגגו, ואת אלו שלא רוצים להיות בשמחה מזה - מכריחים אותם [עיי' שהם מקבלים כסף מהם, ותלויים המה ביחסם להם] שגם הם יחגגו,

בשעה שהמציאות היא כזו, שולוא דמסתפינא, ולולא זאת שעתה היא שעת חדותא, מוצאי שבת קדש בסעודתא דדוד מלכא משיחא - הנה, היו צריכים לגזור תענית על כל העולם כולו על ענין זה שקוראים לו "הסכם של שלום", ושהמציאות האמיתית היא שהוא לגמרי ההיפך מזה!

ולא מדובר פה על הענינים כפי שהם קשורים בענינים ש"למעלה מעשרה טפחים" - דברים רוחניים; אלא על המציאות כפי שהיא "למטה מעשרה טפחים" - במעשה, שהוא העיקר! וכדלקמן.

[. . .] כאשר מפרשים הענין ד"שלום" כפשוטו, הפירוש הוא שישנם שני צדדים.

אמנם, לא מוכרח ששני הצדדים יהיו שווים אחד לשני, יתכן שהאחד יה' יותר חזק והשני יותר חלש, הן מבחינה איכותית והן מבחינה כמותית.

אבל איך שיהי', הרי כשעושים "שלום", העיקר הנכלל בזה הוא שאין זה שלום עבור צד אחד בלבד משני הצדדים - שהוא מקבל את כל היתרונות, אלא השלום צריך להיות גם עבור הצד השני - שגם הוא מקבל משהו, אלא שזה יכול להיות פחות מהצד הראשון כי

שהיו בבית ראשון²⁴, ובאופן נעלה יותר,

כיון שהגאולה באה "כהרף עין"²⁵, ויותר מהר – "וארו עם עניי שמיא"²⁶,

ובפשטות – למטה מעשרה טפחים, ומתוך שמחה וטוב לבב.

(תרגום חפשי משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(24) יומא כא, ב. ירושלמי תענית פ"ב ה"א. (26) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(25) מכילתא ופרשי"א יב, מא. מכילתא שם, מב.

היתה יולדת בצער תלד בריח

ונקתה ונזרעה זרע: אם היתה יולדת בלתי מוכנה, אם היתה יולדת שחורים יולדת לבנים (פרשי"א פ'רשתנו ה, כח).

כאשר הקב"ה רואה שאצל יהודי נכנס בו רוח שטות¹ והוא מתנהג שלא כדבעי – אזי מצד **גודל אהבתו** לבני ישראל, הולך הקב"ה ונלחם בעצמו ("איש מלחמה"²) עם הדבר רע בכדי לבטל את הרע!

כמבואר בסעיף כ"ב באגה"ק המשל של "מלך גדול ונורא הרוחץ בכבודו ובעצמו צואת בנו יחידו מרוב אהבתו".

וסוף-סוף הקב"ה משיג זאת, ו"בודאי סופו לעשות תשובה כו' כי לא ידח ממנו נדח"³, ולא רק שמתבטל הענין בלתי רצוי, אלא אדרבה: נפעל עילוי – "ונקתה ונזרעה זרע", כפרשי"א: "אם היתה יולדת בצער תלד בריח, אם היתה יולדת שחורים יולדת לבנים",

שבמקום שחרות (חושך) הגלות ("יולדת שחורים"), כדברי חז"ל⁴ "אחשורוש . . . שהושחרו פניהם של ישראל בימיו כשולי קדרה" – זה הופך להיות "יולדת לבנים"; ובמקום הצער של חבלי משיח (חבלי לידה, "יולדת בצער") – נהי' "יולדת בריח",

במכ"ש ממה שהי' עוד בגלות מצרים – שעוד בהיותם בגלות מצרים ובבית מצרי אזי "לכל בני ישראל הי' אור במושבותם"⁵, האור הלך יחד איתם (כמבואר במדחז"ל⁶), עאכו"כ בגלות זה האחרון, כשכבר "כלו כל הקיצין"⁷ ומסתובבים בגלות ואין מה לעשות (כיון ש"כלו כל הקיצין"...) .

עד שישנם המשכנעים את עצמם, שטוב להם בגלות וזהו המקום שלהם, רחמנא ליצלן.

יש לדעת – שלא יכול להיות טוב בגלות, כיון שמקומו האמיתי של בן הוא – סמוך על שולחן אביו, ועוד יותר – באופן שיש לו "סעודת שלמה בשעתו"⁸, וכפי שהי' עוד לפני⁹ (בגלות מצרים) – "ולכל בני ישראל הי' אור במושבותם", עאכו"כ עכשיו כשכבר "כלו כל הקיצין", שכל רגע נוסף לאחרי ש"כלו" שוה ליותר משעה לפני ש"כלו", כמובן בפשטות.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ נשא ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(1) סוטה ג, א. וראה פרשי"א פ'רשתנו ה, יב.

(5) בא י, כג.

(2) בשלח טו, ג.

(6) ראה תנחומא וארא יד (בסופו). בא ג. ועוד. וראה

(3) ע"פ ש"ב יד, יד. וראה הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד

פרשי"א שם, כב.

(7) סנהדרין צז, ב.

(8) משנה בבא מציעא רפ"ז.

(4) אסת"ר רפ"א. ועוד.

אחרי השיחה החלו לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו. כ"ק אדמו"ר שליט"א הצטרף לשירה בעצמו **בכל הניגונים, כשפניו רציניות ביותר, בצורה שאין לתאר כלל.**

ניגונו: "ג' תנועות" להבעש"ט, המגיד ממעזיטש ואדה"ז נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזקה לכל עבר); "א-לי אתה" לאדה"ז נ"ע; ה"קאפעליע" לאדמו"ר האמצעי נ"ע; "ימין ה' רוממה" לאדמו"ר הצמח-צדק נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה); "לכתחילה אריבער" לאדמו"ר מהר"ש נ"ע (ניגון זה התחיל הרה"ח ר' שלמה קונין שי' וכ"ק אדמו"ר שליט"א חיך אליו. במשך שירת הניגון היו פני כ"ק אדמו"ר שליט"א רציניות יותר מבשאר הניגונים, והוא סימן בתנועות עזות בראשו לחזור על הבבא הידועה 10 פעמים); "ניגון הכנה" לאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע; "הבינוני" לאדמו"ר מוהרי"צ נ"ע; ו"הוא אלקינו" לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר-מכן פתח הרבי שליט"א באמירת השיחה השניה, שנמשכה כ-40 דקות. בסיומה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו זצ"ל.

לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א את השיחה השלישית, שנמשכה כ-10 דקות.

מספר פעמים, בין השיחות, סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א לקהל לרדת מעל השולחנות וה"פירמידות" המאולתרות.

אחרי השיחה השלישית, טבל כ"ק אד"ש חתיכת חלה ג"פ במלח, טעם ממנה, ולגם מעט מים. לקראת ברהמ"ז, כבר היה ביהמ"ד מלא מפה אל פה; הלחץ היה עצום, והיה קשה מאוד לשמוע. הרבי שליט"א סימן בידו הק' להפסיק להדחק, והורה שכל או"א יעמוד במקומו לקראת ברכת-המזון ותפילת ערבית; והורה להמזכיר הריל"ג שי' שגבאי ביהכ"ס ישמרו על הסדר.

לאחר-מכן שאל הרבי שליט"א את המזכיר אם ישנם עשרה שנטלו ידיים. הלה ענה בחיוב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את ידיו ל"מים אחרונים" וזימן על הכוס בעשרה.

הרבי שליט"א הגביה את קולו (בנוסף לקטעים בהם הוא נוהג כן תמיד) גם במלים "לעולם אל יחסרנו", והמשיך מיד בקול "הרחמן" וכי' .

ההתעודות המיוחדת הסתיימה בשעה 10:15.

לאחר ההתעודות התקיימה תפילת ערבית, כשכ"ק אד"ש עומד במקומו הרגיל על הבימה. אחרי התפילה חזר למקום בו בירך ברכת-המזון, והבדיל על הכוס. אחרי ההבדלה הריח כ"ק אדמו"ר שליט"א מנר ההבדלה שבצלחת היין, טבל את שתי אבעותיו (אצבעות הזרת) ביין, והעביר אותן מעל קצות עיניו הק' כשהוא אומר את הנוסח "מצות ה' ברה" וכי'.

בתחילה חשבו שכ"ק אדמו"ר שליט"א יחלק "כוס של ברכה" במקום ההבדלה, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן שהחלוקה תהיה למטה, במקום בו מתקיימות חלוקות הדולרים שבסיום התפילות.

החלוקה החלה בשעה 10:30 לערך.

לכו"כ מהמקבלים חיך כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך רחב, ולהרה"ח ר' גרשון בער יעקבסאהן שי' אף מזג פעם נוספת.

באמצע החלוקה עבר הרה"ח ר' שלמה קונין שי', ששר "ידן נצח". כ"ק אדמו"ר שליט"א עודד לעברו את השירה בחזקה, ומאז עודד את השירה בחזקה ולכל עבר, כמעט בכל ניגון. במיוחד כשעברו ילדים עודד לעברם כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בחזקה.

כך התנהלה החלוקה בשמחה רבה, והמחזה היה מיוחד מאוד.

בסיום החלוקה התיישב כ"ק אד"ש לומר ברכה אחרונה, ולאחר-מכן נעמד לאמירת "ויתן לך".

המשך היום בסוף עמוד 14

מה עושים בגלות!?

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. מבואר בחסידות¹ על-הפסוק² "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" – שמש רבינו ה' עניו במיוחד בפני הדור דעקבתא דמשיחא, בראותו את הנסיונות שהם יעברו!

– שהרי מה כבר תופס מקום הענין ד"דבר ה' אל משה פנים אל פנים³ ושמיעת קול ה' ד"אנכי ה' אלקיך"⁴ – לגבי יהודי שמתהלך כאן ומתגולל ("וואלגערט זיך") בגלות בעקבתא דמשיחא, ועובר ענינים שאין הדעת סובלתן כלל; לא סתם אין הדעת סובלתן, אלא אין הדעת סובלתן כלל – שמחזיקים את בנו יחידו של הקב"ה כבר 1900 שנה בגלות, ובאיזו גלות – שבה בני ישראל הם עבדים לעבדים!...

אפילו כאשר נותנים ליהודי בגלות בני חיי ומזוני רויחי – במה זה נחשב לגבי "סעודת שלמה בשעתו" שמגיע לכל יהודי בכל יום, כפי שהתורה פוסקת⁵ בנוגע לפועלים מישראל ש"אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן" [ומכך מובן שמדברים אודות גשמיות הענינים כפשוטם], והדיק בזה: לא סתם "כסעודת שלמה", שאז עלולים לחשוב אשר הכוונה היא לזמן ששלמה ה' "הדיט"⁶ והתגלגל, או אפי' לאחרי שחזר – ש(לדיעה אחת)⁶ לא חזר למלכותו כעין מלכות ראשונה⁷ – אלא "כסעודת שלמה בשעתו"⁸, היינו "בעת מלכותו" כאשר ה' במלכותו בכל ה"שטורעם", "וישב שלמה על כסא ה"⁹.

אלא שבנוגע לבעל-הבית בשר ודם, חל החיוב אמנם רק על מזונו של הפועל ולא על לבושו וביתו, משא"כ הקב"ה, כיון שמדובר על בני ישראל – מובן במכל-שכן וקל-וחומר מבעל-הבית בשר ודם – שעליו לתת להם את כל הענינים בתכלית השלימות ובתכלית העונג, והקב"ה אכן נותן לבני ישראל מזונות, לבושים, בתים, כרם, שדה ואשה כשרה [כל שלשת הענינים המדוברים לעיל¹⁰].

ואעפ"כ רואים שהגלות נמשכת ("ציט זיך") למעלה מ-1900 שנה!

ואין פוצה פה ומצפצף!

ב. אמנם מפעם לפעם יוצאים בצעקה ושירה וקוראים פרק תהילים – אך במה נחשב הוא לגבי מה שבני ישראל מתגוללים ("דרייען זיך") יותר מ-1900 שנה בגלות, הם ובניהם

- 1) ראה סה"מ עטר"ת ע' תסד. סה"מ קונטרסים ח"א נג, ב. סה"מ תרפ"ד ס"ע ב ואילך. תש"ב ע' 13.
- 2) בהעלותך יב, ג.
- 3) תשא לג, יא.
- 4) יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.
- 5) משנה ב"מ רפ"ז.
- 6) גיטין סח, סע"ב. מגילה יא, ריש ע"ב. סנהדרין כ, סע"ב.
- 7) פרש"י והגהות מהרש"ל גיטין שם.
- 8) ראה גם ב"מ שם (בגמ') פו, ב: למימרא דסענדתא דמ"מ כו".
- 9) דה"א כט, כג.
- 10) שיחת אור לערב חה"ש – סה"ש תשמ"ז ח"ג ע' 682 ואילך. וראה שם ע' 727 ואילך.

ובנותיהם, "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו"¹¹ – כל עם ישראל, יחד עם שכינתא בגלות¹², עם מלאכי השרת וכו', וכתוצאה מכך נמצאים בגלות בני ישראל שבמשך כל הדורות הקודמים – כי מובן ופשוט שאבא, סבא או אבי זקנו, אפילו אם נמצא במקום הכי טוב, לא יערב לו ("קען אים ניט איינגיין") כאשר רואה את בנו – יהודי, עאכו"כ בן יחיד – נמצא במצב של גלות כבר כמעט 2000 שנה!

וא"כ, במה נחשב כל מה שעשו עד עכשיו?!

ובפרט שכבר "כלו כל הקיצין"¹³ – ואם-כן, מה עושים בגלות? הרי זה דבר מופרך לגמרי!

אמנם מקבלים זאת בקבלת עול, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹⁴: "לא מרצונו גלינו מארץ ישראל ולא בכחותינו אנו נשוב כו' אבינו מלכנו ית' הגלנו כו'" – אבל נשאלת השאלה: כיצד יכול לערוך ליהודי ("זוי קען איינגיין") הבני חיי ומזוני רויחי בפשוט וברוחניות – כשנמצאים בגלות, ו"אותותינו לא ראינו גו' ולא אתנו יודע עד מה"¹⁵, ו"גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחות לפניך כו' בבית הגדול והקדוש כו'" (כפי שאומרים בתפלת מוסף¹⁶); הרי נמצאים במקום מסויים (בגלות), ולא בד' אמות של קדש הקדשים – וכיצד יערבו לו כל הענינים?!

ויתירה מזו: בתפלת מוסף דיו"ט אומרים: "אין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחות לפניך כו'", ומסבירים – "מפני היד שנשתלחה במקדשך", כפי שהתפללו היום בתפלת מוסף לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה

[שהרי בשעת התפלה צריכה להיות הכוונה ד"דע לפני מי אתה עומד"¹⁷, עד שבכמה בתי נסיות זה כתוב על "עמוד התפלה", ובמקומות שלא הרי זה בגלל שלא זקוקים לכתוב זאת כי זו הכוונה הפשוטה, הכללית והעיקרית בעבודת התפלה בכלל (לאו דוקא בביהכ"ס), וללא כוונה זו התפלה אינה תפלה¹⁸; בנוגע לכוונה הפרטית שבתפלה – פירוש המלות – ישנם חילוקים בין הפסוק הראשון דקריאת שמע¹⁹ והברכה הראשונה דשמו"ע²⁰ לגבי שאר התפלות, ובכלל בזמן הזה בין כך לא מכוונים את פירוש המלות בשלימות²¹; אבל בנוגע לכוונה הכללית של "דע לפני מי אתה עומד" – הרי היא לעיכובא בכל התפלות²²]

- וא"כ, נשאלת השאלה: כיצד יכול השו"ע²³ לתבוע מיהודי לעבוד את עבודתו בשמחה ובטוב לבב, בה בשעה שאומר בתפלתו "אין אנו יכולים גו' מפני היד שנשתלחה במקדשך"?!?

ג. ויה"ר שלא יצטרכו לדבר עוד על ענינים אלו, כי מיד כשיתחילו לדבר – יראו ליהודי, שהנה נמצא קדש הקדשים והארון עם שני לוחות הברית, היות ויחזרו כל החמשה דברים

- 11) ל' הכתוב בא י, ט.
- 12) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. ח"ג ד, ב. ועוד.
- 13) סנהדרין זז, ב.
- 14) ראה סה"מ תרפ"ז ע' קצו. סה"מ קונטרסים ח"א קע"ה, ב ואילך. לקו"ד ח"ד תרצא, ב ואילך.
- 15) תהלים עד, ט.
- 16) דיום טוב.
- 17) ראה ברכות כח, ב.
- 18) ב"כ"ז – ראה חידושי הגר"ח לרמב"ם הל' תפלה פ"ד הט"ו. לקו"ש ח"ב ע' 117-118 ובהע' 36 שם. סה"ש תשמ"ו ח"ב ע' 937 ואילך.
- 19) רמב"ם הל' ק"ש רפ"ב.
- 20) שם הל' תפלה רפ"י.
- 21) שו"ע אדה"ז או"ח הל' ק"ש סצ"ג ס"ג. סצ"ח ס"ב. סו"ס צט.
- 22) ראה רמב"ם שם הט"ו. מקומות שבהע' 19.
- 23) רמב"ם הל' לולב בסופן, תניא רפ"א